

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. София, 20.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9820** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Е. К., с адрес в [населено място] срещу мълчалив отказ на главния секретар на Министерство на културата /МК/, по т.2 и т.4 /в частта за резултатите от задграничните пътувания/ от заявление за достъп до обществена информация по ЗДОИ, вх.№ 97-00-4716.07.2019г. и срещу изричния отказ по т.4 / в частта за обосновките и финансовите отчети/ обективиран в решение от 15.08.2019г. за достъп до обществена информация по ЗДОИ по заявление вх.№97-00-47/16.07.2019г.

В жалбата се сочи, че мълчаливият отказ е в противоречие с разпоредбите на чл.28, ал.1 и чл.38 от ЗДОИ и следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Оспорва се и изричния отказ по т.4 от заявлението, тъй като имената на лицата, участващи в политическия кабинет на даден министър представляват официална обществена информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и тяхната администрация и достъпа до тази информация е свободен, съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ. В подкрепа на това становище жалбоподателят сочи, че на официалния сайт на Министерство на културата са дадени не само имената на членовете на политическия кабинет, но и техните снимки, заедно с подробни справки за тяхното образование и професионален опит.Твърди се и че отказите не са мотивирани. Иска се отмяна на мълчаливия и на изричния отказ и

връщане на преписката на органа за ново произнасяне. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.

Ответникът не се явява в съдебно заседание. В съпроводително писмо от 27.08.2019г., с което преписката е изпратена в съда ответникът, чрез упълномощен представител изразява становище за неоснователност и необоснованост на жалбата. Сочи се, че по т.1, т.2 и т.3 от заявлението е предоставена исканата информация под формата на таблица, в пет страници на хартиен носител, като е предоставена информацията относно общо изразходваните средства за задгранични командировки на членовете на политическия кабинет на МК за периода от 01.06.2017г. до 30.06.2019г.. Изразено е становище, че предоставянето на информацията поименно за всеки член на политическия кабинет не би могло по никакъв начин да спомогне на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект - МК. Отказът по т.4 от заявлението е обоснован с разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Предвид посочената разпоредба ответникът намира, че в случая хипотезата на надделяващия обществен интерес по чл.37, ал.1, т.2 във вр. с §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е неприложима. Исканата жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

Със заявление вх.№ 97-00-47/16.07.2019г. жалбоподателят Д. Е. К. е поискал достъп до обществена информация, по конкретни въпроси, формуирани в четири точки, както следва: т.1 Какви са задграничните командировки на членовете на политическия кабинет на МК за периода месец юни 2017г. - месец юни 2019г. - брой и дестинации?; т.2 Какви са разходите за тези командировки поименно за всеки член на политическия кабинет?; т.3 Какви са целите на задграничните командировки на членовете на политическия кабинет? и т.4 Какви са резултатите от задграничните пътувания на членовете на политическия кабинет?. Във връзка с т.4 жалбоподателят е поискал да му бъдат предоставени копия на заповедите за командировките с включените обосновки и финансовия отчет на всяка командировка с включените обосновки. Уточнено е, че информацията се иска на хартиен носител.

Със Заповед от 17.05.2017г. министърът на културата е възложил на главния секретар на МК да подписва решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления по реда на ЗДОИ.

С Решение изх.№97-0047/13.08.2019г. главният секретар на МК е предоставил достъп до информацията по т.1, т.2 и т.3 от заявлението под формата на таблица, в пет страници на хартиен носител. Посочено е, че таблицата съдържа информацията относно всички задгранични командировки на членовете на политическия кабинет, като е посочен броят на командировките, дестинации, цели на задграничните командировки, както и сумите, относно изплатените разходи за задгранични командировки.

Във връзка с исканата информация по т.4 от заявлението е посочено, че така както е формулирано искането не касае достъп до информация, а достъп до документи - заповеди за командировки с включени обосновки. Прието е, че документите може да са носители на информацията, но ако същата не се претендира като описание на сведения или знание за някого или нещо, а само като искане за предоставяне на документ, не следва да се дължи. Допълнено е, че информацията за командировките в

чужбина съдържа мнения и позиции във връзка с предстоящи преговори и др. - мнения, препоръки, становища, свързани с оперативната подготовка на актове на органа и е информация по смисъла на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, а за тази информация е налице ограничение за предоставянето ѝ във времето - до 2 години от създаването ѝ - чл.13, ал.3 от ЗДОИ. В съответствие с посочената разпоредба органът е приел, че информацията по т.4 от заявлението е изключена от приложното поле на ЗДОИ и не следва да бъде предоставена по предвидения в него ред.

В решението е застъпено становище, че искането за предоставяне на „финансов отчет на всяка командировка с включените обосновки“ се отнася до информация, касаеща лични данни на физически и/или юридически лица, имена и подписи на служители на фирми, чрез която същите могат да бъдат идентифицирани пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с тяхната физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, културна или социална едентичност и в тази връзка изрично с разпоредбата на чл.2, ал.5 от ЗДОИ законодателят е приел, че този закон не се прилага за достъп до обществена информация.

Достъп до исканата информация, така както е посочено в оспореното решение е предоставен на жалбоподателя на 16.08.2019г. Жалбата е подадена на 22.08.2019г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от Д.К. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

Необходимо е да се посочи, че в т.4 от заявлението ясно е посочено каква информация се иска и това е информацията за резултатите от задграничните пътувания на членовете на политическия кабинет, обективизирана в заповедите за командировки с включените обосновки и във финансовия отчет на всяка командировка с включените обосновки. Предвид изложеното неправилно е становището на органа, че информация по т.4 не следва да се предоставя след като се искат само документи. Отказът по посочените аргументи е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Заявителят К. надлежно е сезирал органа - заявлението е регистрирано на 16.07.2019г. като постъпило със съответен номер и дата, а задължение на органа, чрез приелия го служител, е да го отпрати към компетентния да се произнесе по него служител. В случая компетентния служител е главният секретар на МК.

На датата на постъпване на искането /16.07.2019г./ е започнало

административно производство по искане на жалбоподателя. С уведомление от 23.07.2019г. заявителят е уведомен, че срокът за отговор е удължен с 10 дни, тъй като обемът на исканата информация е голям.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая предвид удължаването му този срок е до 09.08.2019г.. Органът се е произнесъл на 15.08.2019г.. Постановяването на решение след предвидения срок е процесуално нарушение, но не е съществено и по тази причина не е основание за отмяна на акта в оспорената част.

С оспореното решение не е предоставена исканата информация за разходите за задграничните командировки поименно за членовете на политическия кабинет, а обобщено за всички членове на политическия кабинет. Отказът за поименно предоставяне на информацията е обоснован с разпоредбата на чл.2, ал.5 от ЗДОИ, респ., че този закон не се прилага за достъпа до лични данни. В този смисъл съдът приема, че не е налице мълчалив отказ по т.2 от заявлението, а изричен.

Не е налице мълчалив, а изричен отказ за предоставяне на информация и по т.4 от заявлението относно резултатите от задграничните пътувания на членовете на политическия кабинет. Този отказ е обоснован с мотивите, че не се търси информация, а се иска документ, както и че този закон не се прилага за достъпа до лични данни.

Съгласно чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Следователно на първо място следва да се установи характера на исканата информация - дали тя представлява лични данни или обществена информация. Според установената съдебна практика, вкл. и цитираната в жалбата, имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, представлява официална обществена информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и на техните администрации и достъпа до тази информация е свободен съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ, с изключение на предвидените в ал.2 случаи: 1. Информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и 2. Съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В тази насока е и практиката на Европейския съд по правата на човека - решение от 08.11.2016г., М. Н. VIZOTTSBG против У., жалба № 18030/11.

В случая съдът намира, че неправилно органът се е позовал и на разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, тъй като достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен при наличието на посочените в тази разпоредба хипотези, но не и в случаите на надделяващ обществен интерес /чл.13, ал.5 от ЗДОИ/. Начинът и поводът за разходване на държавни средства винаги сочи на надделяващ обществен интерес. От изложеното следва, че отказът по т.2 и т.4 от заявлението, обоснован с нормите на чл.2, ал.5 и чл.13, ал.5 от ЗДОИ и с твърдението, че се искат копия на документи, а не информация е незаконосъобразен и следва да се отмени. Жалбата е основателна.

При този изход на делото Министерство на културата следва да заплати на жалбоподателя сумата 510,00 лева, представляваща разноски по делото за възнаграждение на един адвокат и за внесена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Е. К., с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, отказ на Главния секретар на Министерство на културата по т.2 и т.4 от заявление вх. №97-00-47/16.07.2019г. за достъп до обществена информация.

ВРЪЩА преписката на Главния секретар на Министерство на културата за произнасяне по т.2 и т.4 от заявление, вх. №97-00-47/16.07.2019г. за достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на Д. Е. К., с адрес: с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, сумата 510,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: